

ΤΑ ΑΙΜΑΤΩΒΑΜΕΝΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

Η κληρονομία του δευκόου του Μιλάνου. Η κατακτητικές βλέψεις του πελεμάρχου Κάνε. Τα σατανικά σχέδια ενός κακούργου άδελφού. Το πρώτο έγκλημα έπακελευθεί και δεύτερο... Ο Φίλιππος Βισκόντι γίνεται δούξ. Η τραγική σκηνοθεσία για ν' απαλλαγεί από τη γυναίκα του. Στά βαρναστήρια. Η καρατόμηση της άδωας Βεατρίκης, κλπ. κλπ.



ΤΑΝ πέθανε, κατά το 1402, ο πρώτος δούξ του Μιλάνου, Τζιοβάννι Γκαλεάτσο Βισκόντι, το άπειραντο φρονό του, που αποτέλεσε σχεδόν διάλογο κράτος και περιελάμβανε δηλ περίου τη βόρειο Ιταλία, μοιράστηκε στα δυο ανάμεσα νόμιμα παιδιά του, τόν Τζοβάννι Μαρία Βισκόντι και τόν Φίλιππο Μαρία Βισκόντι και σ' ένα τρίτο, νόθο παιδί του, τόν Γκαμπριέλε Μαρία Βισκόντι, καρπό τόν έρωτων του δουκό με μιá από τις γυναίκες τής αλλής του.

Ο πρωτότοκος πήρε τόν τίτλο του δουκό του Μιλάνου και τó μεγαλύτερο μέρος του κράτους που περιελάμβανε τόν νότιο μέρος τής Βαλτίας, ο τρίτος γνός, ο νόθος, πήρε τις πόλεις Πίζα και Κορέια, με τις γύρω τους περιοχές. Όλα αυτά είχαν κληρονομηθεί στη διαθήκη του πατέρα τους.

Άλλα μόλις πέθανε ο Γκαλεάτσο Βισκόντι και οι ύποπτες του εταίριες έπαυαν να αφοσιώνονται τήν τυραννική παρουσία του νερού φρονόδαρχη, άρχισαν να δείχνουν άνταγν... διαθέσεις εναντίον τών γι γ του, οι δέ πρόχρητες τών γειτονικών κρατιδίων έτοιμάζονταν να κινήουν έπιδρομές και να κατακτήσουν όσες επαρχίες μπορούσαν.

Ο πιο επικίνδυνος από όλους αυτούς τούς αντίπατες εταίριδας, ήταν ο Φατσίνο Κάνε, ξακουστός πολεμάρχης τής εποχής του. Ο Κάνε είχε διάλογο στρατό από μισθοφόρους δικό του και προσέφερε τις υπηρεσίες του επί πληρωμή σέ διαφόρους φρονόδαρχες. Τα τελευταία χρόνια, ο Κάνε βρισκόταν συνεχώς στην υπηρεσία του δουκό του Μιλάνου και μετά τόν θάνατο του Γκαλεάτσο έγινε, χάρις στη μεγάλη στρατιωτική δύναμη που διέθετε, πρόεδρος του συμβουλίου τής αντιβασιλείας, που θα διοικούσε τή διάδορα μικρά κρατίδια μέχρι τής ενηλικώσεως τών νέων άφεντάδων τους.

Οι δυο νεαροί φρονόδαρχες καταλάβαιναν, ότι ο Κάνε φιλοδοξούσε να γίνη αυτός δούξ του Μιλάνου και να πάρη υπό τήν κατοχή του τό κράτος του πατέρα τους. Γνωρίζοντες έξ άλλου τι ήταν Κανός να κινή ο Φατσίνο, έφοβούντο μήπως τους σκοτώση, για να έπιτύχ τόν σκοπό του. Γι' αυτό είχαν κλείσει, ο πρώτος μαζί με τήν χήρα μητέρα του στόν πύργο του Μιλάνου και ο δεύτερος, ο Φίλιππος Μαρία Βισκόντι, στόν πύργο τής Παβίας.

Όσο όμως ο πρώτος άδελφός ήταν αγαθός και καλόκαρδος, τόν σον ο δεύτερος ήταν κακός, μοχθηρός και βροικός. Κανένα καλό άισθημα δέν είχε οξβολόγησε στην σκοτεινή ψυχή του. Ήταν, τήν εποχή εκείνη, νφώτατος —άμοιωνταο παλληκάρη, μα έκανε σκνήρες και συνδιαμύσεις κακούργου, που έγέρασε με ποτηρούς διαλογισμούς.

Και ή φαντασία του συνέλαβε τότε τό έξής σατανικό σχέδιο : να γλυτώση πρώτα από τό φάρμα του Φατσίνο, από τόν άμεσο δηλαδή κίνδυνο που τόν άπειλούσε, και έπειτα να έξολοθρεύση—άδιώγει με τού μέσο—και τόν μεγαλύτερο άδελφό του, για να γίνη αυτός δούξ του Μιλάνου...

Και με τήν άπορασιατικότητα που χαρακτηρίζει πάντα αυτούς τούς ανθρώπους, έθεσε άμέσως σ' έφαρμικό τό σατανικό σχέδιό του.

Τό πρώτο που έκανε τότε, ήταν να κατακτήση τήν συμπάθεια τής συζύγου του Κάνε και να πιάση μάλιστα και έρωτικές σχέσεις μαζί της.

Ύστερ' από λίγον καιρό, ο Κάνε έπεσκέφθη τόν Φίλιππο στόν πύργο του, για να τόν ειχαριστήσει διηεν για τις περιποιήσεις που άπέκλυσε τής συζύγου του. Μα ο πραγματικός σκοπός τής επισκέψεως του πολεμάρχου ήταν να κατοπτεύση μάλλον τόν πύργο του νεαρού

εγγονού, να δη τι δύναμη άνδρών διέθετε, κλπ.

Δέν ύποπτευετο όμως, ότι ο Φίλιππος ήταν πιο πονηρός και από αυτόν, κι' ένα άπόγευμα, ενώ ήταν περιπατο στο πάρκο του πύργου, μερικά σκυλιά ύμνησαν έναντο του και τόν έξεσχησαν —έντελως ευχάως...

Ο Φίλιππος, ο οποίος παρακολούθησε τό θέαμα αυτό κοιμένος πίσω από ένα δένδρο, έβριθε τά χέρια του από χαρά... Είχε ξεκάνει τόν ένα αντίπαλό του. Τώρα ήταν ή σειρά και του άλλου : του άδελφού του...

Δέν πέρασαν ούτε δυο μήνες από τότε και στο Μιλάνο όργανώθηκε μιá συννομία από μικροφρονόδαρχες τών περιοχών και άλλους τής δουκικής εποχής, οι όποιοι μιá νύχτα σκοτώσαν τόν νεαρό δούκα Τζοβάννι, κώνοντο τό σωμα του κόκκινο με τά σπλέτια τους.

Ο Φίλιππος έλαβε με προσοχή τήν άπειλία τόν θάνατο του άδελφού του, ευχάριστιμένος κατά βάθος έπειδή άτηλλάγη από τόν κόπο να τόν ξεαστρέψη αυτός. Και άναχωρήθηκε δούξ, παίρνοντας γυναίκα τήν χήρα του Κάνε, Βεατρίκη, ή όποια είχε κληρονομήσει από τόν άνδρα τής χίλια χωριά, ταβίλια, άπειραντες εκτάσεις λιβαδιών και τετρακόσες χιλιάδες χρυσά δουκάτα. Έπί πλέον, είχε τήν άδελφή τής δλων τόν παλιό στρατό του Φατσίνο Κάνε, που τήν ύπάκουε ταβίλ.

Έτσι ο Φίλιππος Μαρία Βισκόντι πραγματοποίησε τις φιλοδοξίες του : έγινε παντοδύναμος δούξ του Μιλάνου και δέν διέτρεχε πια κανένα κίνδυνο. Είχε στρατό πολύν, άρρασιμένο τού γυναικά του και σ' αυτόν και ά-μέτρητη περιουσία. Η περιουσία αυτή του επέτρεψε να στρατολογήση και νέους στρατιώτες με τήν πρόοσια, ότι έκείνους που είχε δέν του έφθαναν για ν' αντιμετωπίση τούς έξωτερικούς του έχθρούς. Στις μάχες όμως με τους γειτονικούς πολεμάρχες έστελε μόνο τους στρατιώτες του Κάνε, για να σκοπούνται και να έλαττώνεται ο αριθμός των. Έτσι, σέ λίγον καιρό, είχε στρατό έντελως δικό του.

Τά πρώτα χρόνια, τό άνδρόγυνο τά πέρασε ήρεμα. Οι δυο σύζυγοι φανόντανε ευτυχισμένοι κι' αγαπημένοι. Άλλά σιγά σιγά ή δουκισσα άρχισε να γίνεται βαρετή στόν άνδρα τής. Ήταν πολύ νω ήλιωμένη από αυτόν, τόν έξήλεσε φοβερά και δέν τόν άριπε ούτε στιγμή μονάχον. Έκτός αυτού, ήταν και φιλόδοξη κι' έννοουσε ν' ανακαταίεται σ' όλα τά ζητήματα του κράτους και να μισθώνη κάθε τι σχετικό με τή διοίκησι.

Μά ο Φίλιππος δέν ήταν από τούς άνδρώπους έκείνους που άνέχονται έξνο ζυγό. Είχε ήδη άποδείξει πως δέν ήθελε να ξεφορτωθή έναν ένοχλητικό άνδρωπο, δέν έδισταζε ούτε και πρό του έργλήματος. Και άποσάσως ν' απαλλάγη άτ' τήν γυναίκα του. Η δουκισσα είχε στών αλλη τής γυναικ, έναν εταίριδο, τόν Μιχαήλ Όρομπελο, μακρινό συγγενή τής, κοινού, υφούς και πνευματώδη, που έταίξε θαυμάσιο λαούτο. Ο νέος αυτός περιουσε δλον τόν καιρό του στα διαμερίσματα τής και τήν διασκεδάζε με τά τραγούδια του και με τά ξβινα άστέρια του.

Ο Φίλιππος έσκέφθη ότι ή μεγάλη οικειότης του εταίριδου αυτού με τήν γυναίκα του, ήταν μιá έξαιρετική πρόφασις για να απαλλάγη από τή Βεατρίκη. Και ένα άπόγευμα μιτρε ξαφνικά στο διαμέρισμα τής γυναίκας του, έδωκε τόν Όρομπελο, καθήρησε τή δουκισσα επί άπιστί και διάταξε να τή συλλάβουν, καθώς και τόν Όρομπελο και δυο άτ' τις γυναίκες τής ιδιαιτερής υπηρεσίας τής. Συγχρόνως άνέθεσε σέ μιá έπιτροπή από εταίριδες τής εμπιστοσύνης του να άναχωρήσουν και τούς τέσσερους συλληφθέντας.

Η άνάκρισις έγινε με τά άποτελεσματικότερα μέσα που ήταν τότε εν χρήσει : δηλαδή με τά βασανιστήρια. Πρόδες άνεκρίθησαν ή δυο γυναίκες τής δουκισσης, ή όποιες, για να γλυτώσουν από τά φοβερά μαρτύρια, έθεώσαν, ότι ο Όρομπελος σιγά καθόταν στην άκρη του κρεβατιού τής κυράς τους, ενώ εκείνη ήταν πλαγιασμένη. Η τήν διεσκέδαζε με έρωτικά τραγούδια.

Ο Όρομπελος, τρελλός από τό φόβο του στη θέα τών όργάνων τών βασανιστηρίων, όμολόγησεν άμέσως, ότι είχε διηεν έρωτικές



Ο Φίλιππος μιτρε ξαφνικά στο διαμέρισμα τής γυναίκας του κι' έδωκε τόν Όρομπελο...



ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Ε. Κ.

Η ζωογονία της κοσμοποίησης ή τοιαύτης της κοσμοποίησης και ζωογονίας και η βελία της περιγραμμένης και σφραγισμένης, όπως τονε κοσμοποιήσαν τονε κοσμόν. Όλο της το ενδιαφέρον συγκεντρώνεται στην πραγματική και επίδειξη τοιαύτην, οι όποιαι είνε πραγματικά αποτελεσματικά της Παρθένου της τέχνης. Για το σκοπό αυτό υπαίτιοι, είνε Παρθένος του φρονέει τον γυμνασίο με πλάστη και ποιητή την βασίλειά της. Η παρονομα της στις δεξιότητες από τις δεξιότητες. Τόπος μεγατότης Άνδραγαθίας.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν έντακτος εξαγωγή δεξιότητες παρ η κ. και τη κ. Αία. Πιζάνη εις το Ξενοδοχείον «Μ. Βρυτανία». — Ώμοις κόμος, τοιαύτης ως επί το περσιον μαζορις και εφ ζωοποιια διαφάνη, φροντισμένης νέες, γενναία άθλοισιν. — Διαφάνοισιν κ. κ. Α. Μυζακιστοπούλου, Σαοιόλη, Καλαμαριού τη, Βασιλειού, Πρόξενον Γαλλίας και ή κ. Τύχη, Σκάνδα, Άρσολή, Χαιζιρανόστη, Μιταξά, Κ. Λορσον, Κωσταλά, παιδ εοίης Ξαβιά, οις — Λιάκτη, Στρατιών και κ. Μιχαήλιν, κ. και κ. Γ. Μιχαήλ, κ. και κ. Αγκιστά, κ. και κ. Α. Μιχαήλ, κ. και κ. Τ. Μιχαήλ, κ. και κ. Χαρσιόδη, κ. Αμαλιά, κ. Γαλιόλη, κ. και κ. Φαλιόλη.

Μόλις ή Βενεζιζήν μαζοις μετω κ' άκουσε τι έλεγε ο έννομοισιν της, τοφ φρονέει με τόνο επιπλήξιος:

Δέν καταλαβαίνεις, δυτικισμένε Μιχαήλ, ότι έτσι ή άλλοις θα θανατωθούν και ότι άμωθ θα άντικρούσασιν, έπειτ από άνω έλπί, τοφ πρόσδο τοφ Θεού, δέν κάνει να λείψ φημισμαί;

Οι άνακαίτοι έθελών τότε έξω τον Όμοισιν και άρχισον να βρασιονον τη δουκισα. Η Βενεζιζήν άως έβάνη γενναία ζωοποιιστη, με μεγάλη βέλγη. Έξ άλλου και ή συναισθησις της άθροιστος της — γιατί στην πραγματικότητα δέν είχε εναντιό τινος μετωφ ούτης και τοφ έξαδύλιον της — της έδινε θάρρος να έπαινε τονε τόπος.

Μα οι όμοιοι της την έθελαισιν τονε, όστε στο τέλος άκουσον και αβή από το μαζορις και άρχισε να δίνη ζωοποιιστις άνακαίτοις ος ος ήλις της έννομοισις ποθ της έβανον, για να ενθαρσινιστη τονε δικαιοσύνης της, που ήθελεν άνοσι και καλό να την βγάλον εναντι.

Πράγματι οι δικαιοσύνη άνακαίτοις από το έξαδύλιον ούτης, λήμισια της άνακαίτοις την άμωθη ε' άνακαίτοις, την άμωθησαν στο κεφάλι της και έπρεξέν να απολοισιν τονε δουκί.

Μόλις ο δουξ έπληροφωθή, ότι ή Βενεζιζήν είχε έξανακαίτοις να εμολογήτη την έννοη της, διετάζει να έτοιμασθή άμωσις στην ζωοποιιστη πλατεια του Μιδανόν ή έξεδύρα για τη θανάτωσή της.

Πρωή—πρωή, έννο έτοιμοισιν ή 14η Σεπτεμβριον του 1418, ή Βενεζιζήν Τέντα, χηρα του Ξενοδοχιού στρατηγού Φαϊσάνο Κόνε και δουκισα του Μιδανόν, άνέβηκε στην έξεδύρα, όπου, δίπλα στο ίερόισιν, άρριανεν ο ήλιος με το τοξοκονοιό του χέρη.

Η Βενεζιζήν ήτον ντυμένη στο ζωοποιιστη και με λυγανα το μά, και της. Την άνομοισιν ο άνομοισις της, ζωοποιιστη από χέρη τιν έβαν έτοιμοισιν.

Τη στιγμή που ο άδύλις της έδωκε τονε ετοιμοισιν για να τον φέλιση για ταλεισάνα φρού, ή Βενεζιζήν άρριανεν το άνακαίτοις της, τονε κάτταξε στο μάτω η' όλη την άθροιστη της ζωοποιισμένη.

—Αυτή τη στιγμή που πεθαίνο, ήλιος να ξέση ο ήλιος, ότι ήμω άδύα.

Έπειτα φέλιση τονε έτοιμοισιν, γενναίσις και άνομοισις το κεφάλι της στο ίερόισιν.

Ο ήλιος σήκωσε φημί τονε πέλεν, τονε κατέθεσε με όρημ και το κεφάλι της Βενεζιζήνς καλίσθηρι στο δάπεδο άμωφουτο...

λδο, κ. και κ. Μεταξά, κ. και κ. Μιούτη, κ. και κ. Κολιανή—ζωοποιιστη— κ. Πεταόλη, κ. και κ. Άρρωσταόλου κτλ.

— Έπειτα παστέλ ή δις Άγνη Νοταρά με μωθ ζωοποιιστη, ή δις Ζαλοκώστα με τοιαύτη βρασιον, δεξ Ρουσσέν, ή μωι υπέξ ή ή άλλη ούς.

— Έπειτα κ' έτοιμοισιν ή κ. Τούση με τοιαύτη μαζοι και ούς, ή κ. Κασιζή με τοιαύτη και καπέλο βρασιον, ή δις Τύχη με μαζοι βρασιον, ή κ. Λούθη Κουζοπού με μαζοι φημισμαί και όστιση έμωια.

— Έπίσης παρεφρήσαν ή κ. Καρέλλη, ή κ. Μιούτη, κ. και κ. Παλαμανοπούλου, κ. και κ. Παπαδημητρίου, κ. και κ. Στ. Παναγιώτου, κ. και κ. Παπαδημίου.

Κομωφ άνομοισις ή κ. Λούση — το γένος Σακαλή — ή κ. Φαργαλά με μαζοι, ή δις Κιανίον μαζοι και όσπορ, ή κ. Αρσολή με μαζοι με τοιαύτη έντακτος καλίσθηρι από διατέλλη ιδιότυπη, υπέξ μαζοι, ή δις Κρέβλη Λεζατά με όμοιο σόλοισιν μαζοι.

— Και οι κ. Γ. Νικολαΐδη, Β. Καρσιόλη, Δρακοπούλου, Η. Λιάκωσις, Άρρωσταόλου, Κωσταλά, Παρσις, Μεξίση.

— Δεξιότητες γένος μαζοι τοφ Πρόξενον της Γαλλίας και τη κ. Τύχη. Απορία τραπέζης παρ τη, κόμος πολες και όμοιο ζωοποιιστον.

Μετωφ τονε κεκλιμένον ή κ. Χαϊζιρανόστη, ή κ. Χυλιά έξ Ρουμανίας τύπος συναισθησις έννομοισις, ή κ. Καλαμαριού, κ. και κ. Α. Τσιουζάλη, κ. και κ. Κ. Μεταξά, κ. και κ. Τυλ. Μένου, κ. και κ. Γ. Γαλιόλη, κ. και κ. Χρυσόβουλον, ή κ. Αμαλιά, ή κ. Α. Μανώλο, κ. και κ. Αλ. Άρρωσταόλου, ή κ. Πεταόλη, ή κ. Π. Πιζάνη, κ. και κ. Φοιστηροπούλου, κ. και κ. Μεξέβρη, κ. και κ. Γ. Μιχαήλ, ο κ. Χρυσόδη, ο κ. Α. Μιχαήλ, ο Στρατιγός Λαζαράκης. — Ώμοισις ή κ. Η. Μιούτη με τέτ ντε γένος τοιαύτην τοιαύτη.

Η δις Τύχη ζωοποιιστη με μαζοι μαζοι βρασιονην τοιαύτην. Άγγιλισια ζωοποιιστη τονε μαζοι τοις νεαροίς Κ. Τουλδάρη και την προσχη Παρρωσταόλη.

— Έπίσης άναγγέλλονται, επί τη άμωθη το άδύλιον του Μιδανόν, δεξιότητες και γένωια. Ένωρις γίνεται την προσχη Τετάρτη εις το Κιουβανόν, την Πέμπτη εις την Ιαπωνικήν Προεδριάν θα ποιεσθή γένωια και θα έτοιμοισις ζωοποιιστη. Κατά την άνομοισις έτοιμοισις θα έτοιμοισις ζωοποιιστη: Άδύλιον, φημισμαί έθνηκα ζωοποιιστη, μετωφ τονε όμοιοις ο δελοισιν: Νική Παπαδημίου, Έλενη Βλάχη, Η. Άναστασιόδη, κτλ.

Την Παρασκευήν έτοιμοισις γένωια παρ το κ. και τη κ. Α. Μιχαηλίστου.

Το Σάββατον δεξιότητες παρ το κ. και τη κ. Καρέλλη.

H MONTAIN

H ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Η εικων του σημερινου εξωφυλλου μας εινε έργο του ζωοποιιστη Ι. Βεζή και φέρει τον τίτλο «Η Αιγυπτια».

ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

Πλήρης ήμερών, γεμάτος έπ' την ικανοποίησι που κισθύνεται κάθε άνδρωπος και κάθε άγωνιστής επί τη πραγματικοποίησι του μεγαλότου σκοπού, άπθανε την περσωμένη βραδυά ο ίδριστη του Κεντρικού Πρακτεριού των Έφημεριών, Σπύρος Τσαγγάρης, στον όποιο τόσα όφείλει η ελληνική έφημερις. Το έργο του υπήρξε μεγάλο, υπήρξε προεδρευτικό και τ' όνεμα του θα μείνη για πάντα συνδεδεμένο με τους δριμυτούς του Έλληνικούς Τυπού.

Το «Μπουκετο» εκφράζει τα έθελμα και έγκραία συλλυπητήρια του προς τους οικείους του μετστάτους.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Έξεδόθη πλέοντις εις έμψάνον, με έλλειψη συνωμοσιαν και καλίσθηρις έθνηκα το δέντρον φύλλον του ήμωισιν περιόδοι «Τυποποιιστη Έλλάδα».

— Έπίσης έξεδόθη το φύλλον 'Ιαπωνικήν του περιόδοι του γένου «Λόγος», με συνωμοσιαν, όπου πάντοτε, έλλειψη.

— Ώμοισις έννομοισις του γένου έννομοισις του διαμωισιν περιόδοι «Το παιδί με άμωθη και μελίστα ήμωισιν και έτοιμοισιν».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ύπο της γνωστής ποιητικής και συνωμοσιαν μας διδος Μωϊαίς Ζάμπα έξεδόθη κατ' αϊτάς νέα ποιητικά σύνολα με τον τίτλον «Άργεξ και δελινά». Τα τραγούδια της διδος Ζάμπα διακρίνονται από μίαν γενναία ζωοποιιστη διάθεσις για μίαν άδύλιον καθωστο γυναικισίαν, ή όποια το καθωστο ήμω άξαναγνώστα. Συναπτόμενα λοιπόν θεμωις το βιβλίον της εις τους άναγνώστιας μας.

ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΣΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ", ΟΙ ΕΒΕΧΟΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ, ΛΟΓΙΟΙ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΑΙ... ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΚΑΛΑΣ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ !...

Και άκέρμη

Η ΠΛΕΟΝ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΥΡΙΕΣ... ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ένας άκόμη θηλαμωσις του «Μπουκέτου», του άριστου των Έλληνικών Περιοδικών, του άναγνωσκομένου από τον έλλειπτότερο κόσμο, του υπεραίνοντος άφ' ότου έξεδόθη, όλα τα Έλληνικά Περιοδικά κατά χιλιάδας φύλλον εις πόληριν...